

Projekt

z dnia 17.06.2026 r.
Zgłasza Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Powiatu Zgierskiego

**UCHWAŁA NR
RADY POWIATU ZGIERSKIEGO**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 oraz z 2026 r. poz. 252) i art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Powiatu Zgierskiego uchwala, co następuje:

- § 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działanie Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Zgierskiego.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Rady Powiatu Zgierskiego oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

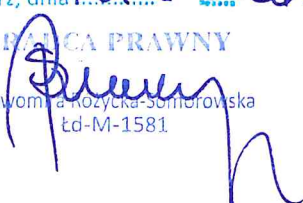
Przewodniczący Rady
Powiatu Zgierskiego

Bogdan Jarota

sprawdzono pod względem
formalno-prawnym

Zgierz, dnia 16.06.2026 r.

RADA PRAWNY

Sławomira Kozicka-Somorowska
td-M-1581

Uzasadnienie

W dniu 10 czerwca 2026 r. Wicestarosta Zgierski przekazał według właściwości skargę Fundacji Urban Forms złożoną w dniu 27.05.2026 r. oraz doprecyzowaną w dniu 04.06.2026 r. na działanie Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu.

Na podstawie art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1684 z późn. zm.) rada powiatu rozpatruje skargi na działania powiatowych jednostek organizacyjnych.

Zgodnie z § 48 ust. 4 Statutu Powiatu Zgierskiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2020 r. poz. 6162) skarga została przekazana do przewodniczącego Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Zgierskiego celem nadania jej dalszego biegu.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji na podstawie § 48 ust. 6 Statutu Powiatu Zgierskiego zwrócił się do Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu o pisemne zajęcie stanowiska w sprawie będącej przedmiotem skargi.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrując sprawę ustaliła:

Fundacja Urban Forms w dniu 6 lutego 2026 roku złożyła wniosek o organizowanie prac interwencyjnych. Pismem z dnia 1 kwietnia 2026 roku Wnioskodawca został poinformowany o negatywnym rozpatrzeniu wniosku z uwagi na przebieg dotychczasowej współpracy z Urzędem w zakresie realizacji przyznanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus wsparcia w postaci refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska i w związku z tym powołano się na racjonalność gospodarowania środkami publicznymi. W dniu 2 kwietnia 2026 roku Fundacja Urban Forms wniosła o ponowne rozpatrzenie przedmiotowego wniosku. Powiatowy Urząd Pracy w Zgierzu pismem z dnia 6 maja 2026 roku podtrzymał stanowisko zawarte w piśmie z dnia 1 kwietnia 2026 roku dodatkowo wskazując na nieprawidłowości związane z realizacją zawartej w dniu 19 października 2023 roku umowy o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy, tj. naruszenie warunków przedmiotowej umowy skutkujące powstaniem zadłużenia wobec Urzędu. Odnosząc się do zarzutów zawartych w złożonej skardze Powiatowy Urząd Pracy w Zgierzu wyjaśnił, co następuje: Skarżąca zarzuca, iż cyt.:

- „Po pierwsze organ zastosował kryteria niewynikające z regulaminu oraz zasad organizacji prac interwencyjnych obowiązujących w Powiatowym Urzędzie Pracy w Zgierzu. W pierwszym piśmie odmowa została oparta na ogólnej nieokreślonej przesłance „przebiegu współpracy”, która nie stanowi przewidzianego prawem kryterium oceny wniosku”.

Powyższy zarzut jest bezzasadny. Urząd w informacjach dotyczących poszczególnych form wsparcia zamieszczanych na stronie internetowej Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu określa zasady przyznawania form pomocy wynikające z obowiązujących przepisów prawa. Jednocześnie Urząd przy wydatkowaniu środków publicznych kieruje się zasadami celowości, efektywności i racjonalności gospodarowania środkami publicznymi, zgodnie z ustawą o finansach publicznych – art. 44 ust. 3 (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm.). Zasady dotyczące organizowania prac interwencyjnych zawierają informację o kierowaniu się racjonalnym gospodarowaniem środkami publicznymi przy rozpatrywaniu wniosków o organizowanie prac interwencyjnych. Tym samym brak jest możliwości udzielenia wsparcia podmiotom, które posiadają zadłużenie wobec Urzędu. Udzielanie takiego wsparcia nie jest racjonalne. Należy również zauważyć, iż w bieżącym roku Urząd otrzymał bardzo ograniczone środki na realizację form pomocy, natomiast zainteresowanie pracodawców i osób bezrobotnych formami wsparcia jest bardzo duże. Biorąc pod uwagę powyższe, Urząd w szczególności zobowiązany jest kierować się racjonalnością gospodarowania środkami publicznymi w opiniowaniu składanych do Urzędu wniosków o udzielenie pomocy. Ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 620 z późn. zm.) również stawia konkretne wymagania wobec pracodawców korzystających ze wsparcia w zatrudnianiu osób bezrobotnych. Wsparcia nie mogą otrzymać podmioty zalegające z opłatami należnych składek, m.in. na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz z wpłatami na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także zalegające z opłacaniem innych danin publicznych.

-, „Po drugie, organ w toku sprawy zmienił podstawę odmowy zastępując pierwotną argumentację twierdzeniem o istnieniu „zadłużenia wobec Urzędu”. Tymczasem rzekome zadłużenie nie zostało stwierdzone

prawomocnym rozstrzygnięciem, nie wynika z żadnej decyzji administracyjnej, pozostaje przedmiotem sporu pomiędzy stronami, a jego istnienie jest przez Fundację kwestionowane zarówno co do zasady, jak i wysokości”

Powyższe twierdzenie jest bezzasadne, z uwagi na fakt, iż istnienie zadłużenia podmiotu wynika z ówczesnie obowiązujących przepisów prawa. Fundacja Urban Forms naruszyła § 4 ust. 3 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lipca 2017 roku w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 243 z późn. zm.), a także warunki umowy nr UmDop/23/0080 o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego zawartej w dniu 19 października 2023 roku. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6 przedmiotowej umowy, Fundacja zobowiązała się do zwrotu równowartości odliczonego lub zwróconego, zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570 z późn. zm.), podatku naliczonego dotyczącego zakupionych towarów i usług w ramach przyznanej refundacji w terminie:

a) określonym w umowie o refundację, nie dłuższym jednak niż 90 dni od dnia złożenia deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu - w przypadku gdy z deklaracji za dany okres rozliczeniowy wynika kwota podatku podlegająca wpłacie do urzędu skarbowego lub kwota do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy,

b) 30 dni od dnia dokonania przez urząd skarbowy zwrotu podatku na rzecz podmiotu, przedszkola, szkoły, producenta rolnego, żłobka lub klubu dziecięcego lub podmiotu świadczącego usługi rehabilitacyjne - w przypadku gdy z deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od towarów i usług, w której wykazano kwotę podatku naliczonego z tego tytułu, za dany okres rozliczeniowy wynika kwota do zwrotu. Oznacza to, że wezwanie do zwrotu otrzymanych środków wystawione w dniu 4 maja 2026 roku nie opiera się na wskazanym przez Skarżącą prawomocnym rozstrzygnięciu czy decyzji administracyjnej. Zawarta przez Fundację umowa jest umową cywilno-prawną, która nie opiera się na przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, a zobowiązanie wobec Urzędu powstało z chwilą niedotrzymania warunków umowy. Powstanie zadłużenia nie jest i nie było dla Urzędu kwestią sporną. Powiatowy Urząd Pracy w Zgierzu kierował się treścią art. 46 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 214 z późn. zm.), który stanowi, że podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niepubliczne przedszkole, niepubliczna szkoła i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest zobowiązany dokonać zwrotu w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli naruszył warunki umowy. Ponadto Urząd uwzględnił stanowisko Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 marca 2025 roku w zakresie postępowania związanego z brakiem zwrotu podatku VAT przez przedsiębiorcę, który zawarł umowę o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

Niemniej jednak Urząd analizując całą zebraną dokumentację, dodatkowo wystąpił w tej indywidualnej sprawie Fundacji Urban Forms do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Uzyskana odpowiedź z dnia 14 kwietnia 2026 roku potwierdziła, iż podmiot, który naruszył warunek umowy w zakresie braku zwrotu podatku VAT, również pomimo dokonania korekty tego podatku w terminach określonych w umowie, zobowiązany jest do zwrotu uzyskanej refundacji w całości w związku z niedotrzymaniem warunków umowy. Ponadto MRPIPS w ww. piśmie podkreśliło, że „Starosta nie dysponuje swobodą decyzyjną w zakresie możliwości odstąpienia od dochodzenia zwrotu – dochodzenie zwrotu refundacji jest obligatoryjne”. Następnie Skarżąca zarzuca, iż cyt.:

– „dokumenty pozostające w dyspozycji Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu wskazywały, iż Fundacja dokonała korekty rozliczenia podatku VAT w terminie wynikającym z umowy, a podatek VAT pozostawiony po dokonaniu korekty dotyczył wydatku nieobjętego refundacją” oraz stwierdza, że:

– „z dokumentacji rozliczeniowej będącej podstawą wypłaty refundacji wynikało bowiem, iż faktura numer FA/704/2023/006207 nie została objęta refundacją w pełnej wysokości, zaś odpowiedź Naczelnika Urzędu Skarbowego w Zgierzu potwierdziła, że po dokonaniu korekty pozostawiono wyłącznie podatek VAT w wysokości 14,18 zł odnoszący się do części wydatku nieobjętego refundacją”.

Powyższa uwaga nie znajduje uzasadnienia, ponieważ nieprawdą jest, że podatek pozostawiony po korekcie deklaracji podatkowej dotyczył wydatku nieobjętego refundacją. Zgodnie ze złożonym w dniu 30 października 2023 r. rozliczeniem wydatków faktura nr FA/704/2023/006207 na kwotę 497,96 zł została zakwalifikowana w całości. Zatem pozostawiony w wysokości 14,18 zł podatek VAT dotyczył wydatku kwalifikowalnego. Zwracamy uwagę, że dołączone do skargi rozliczenie opiewające na łączną kwotę 41 751,05 zł nie istnieje w dokumentacji Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu. Jak pisze sama Skarżąca „dokumentacja pozostająca

w dyspozycji organu wskazywała, iż faktycznie zaakceptowana i wypłacona refundacja wynosiła 41 751,02 zł”. Zgodnie z podpisanym i zaakceptowanym przez Fundację oraz Zastępcę Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu rozliczeniem z dnia 30.10.2023 r., faktura nr FA/704/2023/006207, opiewa na kwotę 497,96 zł a nie, jak przedstawiła to Skarżąca, na kwotę 422,16 zł, co oznacza, że cała kwota ww. faktury podlegała refundacji.

Ponadto fakt dokonania korekty deklaracji podatkowej nie ma znaczenia w przedmiotowej sprawie, gdyż jak już wcześniej wskazano, zgodnie z wyjaśnieniami Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 kwietnia 2026 r. doszło do naruszenia warunków umowy, co skutkuje obowiązkiem zwrotu całej refundacji. Należy tu ponownie przytoczyć wyżej opisany art. 46 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2025 r. poz. 214 z późn. zm.), z którego wprost wynika obowiązek i zasady zwrotu otrzymanej refundacji w przypadku niedotrzymania warunków zawartej umowy. Obowiązek zwrotu refundacji jest powtórzony w § 4 ust. 3 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 lipca 2017 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 243 z późn. zm.), zgodnie z którym umowa o refundację w szczególności zobowiązuje podmiot do zwrotu otrzymanych środków na zasadach, o których mowa w przytoczonym artykule ustawy. Przepisy prawa nie przewidują w tym zakresie żadnych wyjątków, w tym na przykład związanych z wysokością kwoty podatku VAT niezwróconego przez podmiot czy też dokonania korekty deklaracji podatku VAT w terminie nieprzekraczającym obowiązku zwrotu podatku VAT do Urzędu Pracy (§ 4 ust. 3 pkt 5 rozporządzenia). Odnosząc się natomiast do przywołanej przez Skarżącą odpowiedzi Naczelnika Urzędu Skarbowego w Zgierzu wyjaśniamy, iż Urząd Skarbowy nie posiada wiedzy o wysokości kwot zakwalifikowanych do refundacji, dlatego w odpowiedzi Naczelnika Urzędu Skarbowego brak jest informacji w tym zakresie. Kolejny zarzut Fundacji Urban Forms dotyczy tego, że:

- „dokumentacja pozostająca w dyspozycji organu wskazywała, iż faktycznie zaakceptowana i wypłacana refundacja wynosiła 41 751,02 zł, podczas gdy w kierowanej do Fundacji korespondencji dotyczącej rozliczenia podatku VAT organ posługiwał się zestawieniem dokumentów opiewającym na kwotę 42 068,81 zł obejmującym również wydatki niewłączone do refundacji. W konsekwencji organ prowadził analizę dotyczącą podatku VAT w oparciu o zakres wydatków nieodpowiadający faktycznemu zakresowi refundacji wynikającemu z zaakceptowanego rozliczenia”.

Wyjaśniając powyższą kwestię wskazujemy, iż Powiatowy Urząd Pracy w Zgierzu w przypadku dokumentów, które jedynie w części zostały uznane za wydatek kwalifikowalny zwraca się do Urzędu Skarbowego o przekazanie informacji odnośnie odliczenia podatku VAT wynikającego z całej kwoty ujętej w konkretnym dokumencie. Powyższe jest spowodowane tym, że Urząd Skarbowy nie dysponuje informacją na temat wydatków kwalifikowalnych ponoszonych w ramach refundacji, dlatego też odnosi się jedynie do kwot wskazanych w obsługiwanych przez siebie rejestrach. Tym samym, po uzyskaniu odpowiedzi z Urzędu Skarbowego, tutejszy Urząd każdorazowo występuje do beneficjenta pomocy o dokumenty pozwalające na dokonanie porównania informacji otrzymanych od organu podatkowego z dokumentacją i ewentualnymi wyjaśnieniami beneficjenta. Nie zmienia to faktu, że kwotą, która stanowi podstawę czynności weryfikacyjnych, jest kwota faktycznie wypłaconej refundacji (tj. 41 751,02 zł) i taka właśnie wskazana została w wezwaniu do zwrotu całości refundacji z dnia 4 maja 2026 r.

Twierdzenie Skarżącej, cyt.:

- „pomimo posiadania powyższych informacji organ nadal przedstawiał Fundację jako podmiot posiadający zadłużenie wobec Urzędu oraz wykorzystywał tę okoliczność jako podstawę odmowy przyznania wsparcia ze środków publicznych”

także nie znajduje podstaw. Urząd posiadając zebrany materiał dowodowy opisany powyżej, posiadał wiedzę o konieczności zwrotu refundacji w całości w związku z niedotrzymaniem warunków umowy nr UmDop/23/0080 i dlatego zdecydował się na nieudzielenie kolejnego wsparcia w postaci prac interwencyjnych do momentu spłacenia zobowiązania wobec Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu.

Ponadto Fundacja Urban Forms wskazała, iż cyt.:

„w związku z realizacją umowy nr UmDop/23/0080: nie otrzymała zwrotu podatku VAT z urzędu skarbowego, nie występowała o taki zwrot, dokonała korekty rozliczeń podatkowych, korekta została dokonana w terminie wynikającym z umowy, część podatku VAT, której dotyczyły ustalenia organu, odnosiła się do wydatków nieobjętych refundacją, co zostało potwierdzone przez organy podatkowe”.

Nieprawdą jest, że Fundacja Urban Forms nie występowała o zwrot podatku w ramach otrzymanej refundacji. Fakt ten potwierdza złożona w Urzędzie Skarbowym deklaracja podatkowa, w której wykazano wydatki objęte refundacją oraz pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 18 sierpnia 2025 r., co zgodnie z wyjaśnieniami Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (z dnia 20 marca 2025 r. i 14 kwietnia 2026 r.) stanowi niedotrzymanie warunków umowy nr Um/Dop/23/0080 i wiąże się ze zwrotem otrzymanej refundacji. Fakt złożenia korekty deklaracji podatkowej nie stanowi podstawy do stwierdzenia braku naruszenia warunku przedmiotowej umowy. Jak już wcześniej wskazano przepisy prawa (ustawa oraz rozporządzenie) nie przewidują w tym zakresie żadnych wyjątków. Jeszcze raz zaznaczyć należy, iż część podatku, o którym wspomina Skarżąca pochodziła z kwot zakwalifikowanych do refundacji, co potwierdza rozliczenie wydatków złożone do Urzędu w dniu 30 października 2023 r. Nie miała miejsca sytuacja, w której Urząd żądałby zwrotu refundacji w zakresie kwoty nie będącej podstawą wypłaty środków.

W końcu Fundacja Urban Forms podnosi, że cyt.:

„Po trzecie zaskarżona czynność narusza zasady przejrzystości, równego traktowania oraz zaufania obywateli do organów administracji publicznej. Organ nie wskazał: konkretnych kryteriów oceny, sposobu ich zastosowania, podstawy prawnej odmowy, ani trybu zaskarżenia rozstrzygnięcia”.

Należy jeszcze raz podkreślić, że Urząd podejmując decyzję o pozytywnym lub negatywnym rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy o udzielenie wsparcia, bierze pod uwagę nie tylko spełnienie przez wnioskodawcę kryteriów określonych dla konkretnej formy pomocy, ale zobowiązany jest również postępować zgodnie z ustawą o finansach publicznych, która określa zasady gospodarowania funduszami publicznymi. Tym samym Urząd musi kierować się przesłankami w niej zawartymi, a zatem środki publiczne muszą być wydawane celowo, w sposób racjonalny i oszczędny. Jednocześnie rozpatrywanie wniosków składanych w ramach opisanego powyżej procedur nie jest związane obowiązkiem organu wynikającymi wprost z Kodeksu postępowania administracyjnego, gdzie faktycznie wskazano, że organ administracji publicznej wydając rozstrzygnięcie administracyjne jest zobowiązany m.in. do pouczenia o możliwości odwołania. W niniejszym trybie nie ma możliwości złożenia odwołania do innego organu administracji publicznej, gdyż taka możliwość nie została przewidziana w żadnych z obowiązujących przepisów prawa. W ramach czynności podejmowanych przez Urząd, a związanych z rozpatrywaniem złożonych wniosków, przede wszystkim konieczne jest zweryfikowanie zasadności przyznania danego dofinansowania pochodzącego ze środków publicznych dla określonego zindywidualizowanego podmiotu w danym stanie faktycznym. Organ rozpatrując sprawę i gospodarując środkami publicznymi ma ustalić, czy dany beneficjent gwarantuje, iż środki publiczne zostaną wykorzystane w sposób celowy i prawidłowy. W tym miejscu należy również wskazać, iż sam ustawodawca wskazuje na fakultatywność przyznawania świadczeń, dlatego nie jest wystarczające wyłącznie złożenie wniosku przez danego przedsiębiorcę, lecz również spełnienie dodatkowych przesłanek warunkujących, iż faktycznie udzielona pomoc zostanie w sposób prawidłowy wykorzystana.

Także kolejna teza Fundacji Urban Forms, iż cyt.:

„,twierdzenia o istnieniu zadłużenia Fundacji wobec Urzędu zostały wykorzystane przez organ jako podstawa odmowy udzielenia Fundacji dalszego wsparcia ze środków publicznych, pomimo że dokumentacja pozostająca w dyspozycji organu wskazywała na brak naruszenia obowiązków dotyczących podatku VAT odnoszących się do wydatków objętych refundacją” jest bezzasadna.

Nieprawdą jest, iż zebrana dokumentacja w sprawie wskazywała na brak naruszenia obowiązków dotyczących podatku VAT. Jak wskazano powyżej Fundacja zgodnie z zawartą umową zobowiązała się do zwrotu podatku VAT w terminach określonych w umowie. Fundacja złożyła deklarację podatkową, w której ujęła wydatki w ramach refundacji i w związku z brakiem zwrotu podatku VAT do Urzędu naruszyła warunki umowy, co stanowi podstawę zwrotu refundacji. Postępowanie jest zgodne ze stanowiskiem Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zawartym w pismach z dnia 20 marca 2025 r. oraz 14 kwietnia 2026 r. Fakt złożenia korekty deklaracji VAT w terminie nieprzekraczającym obowiązku zwrotu podatku VAT nie stanowi podstawy do odstąpienia od podjętej decyzji. Podkreślenia wymaga, że Urząd nie może fakultatywnie zwolnić z odpowiedzialności Fundacji. W sytuacji takiej dochodzenie zwrotu refundacji jest obligatoryjne. Treść art. 46 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie pozostawia Urzędowi jakiegokolwiek wyboru poza koniecznością zwrotu przyznanego wsparcia. Starosta nie dysponuje swobodą decyzyjną w zakresie możliwości odstąpienia od dochodzenia zwrotu.

Nieudzielenie kolejnego wsparcia w postaci prac interwencyjnych jest konsekwencją powstania zobowiązania wobec Urzędu, który musi brać pod uwagę ściągalność należności wymagalnych i uwzględnić

ryzyko współpracy z podmiotami, mając tym samym na uwadze racjonalność gospodarowania środkami publicznymi.

Podsumowanie:

Fundacja Urban Forms jest dłużnikiem Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu. Stała się nim w chwili złożenia w Urzędzie Skarbowym deklaracji podatkowej VAT, w której wykazała kwotę podatku naliczonego zawartego w kwotach wskazanych w przedłożonym w Urzędzie rozliczeniu otrzymanych środków, a którego nie zwróciła do Urzędu. Zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a w szczególności wyjaśnieniami Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w tej indywidualnej sprawie, dokonanie korekty rozliczeń podatkowych w terminie wynikającym z umowy o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego nie ma znaczenia. Dodatkowo, wbrew twierdzeniom Skarżącej, pozostawiony po korekcie podatek VAT dotyczył wydatku objętego refundacją. Fundacja Urban Forms pozostając dłużnikiem Powiatowego Urzędu Pracy w Zgierzu złożyła wniosek o organizowanie prac interwencyjnych. Rozpatrując wniosek Urząd kierując się, zgodnie z ustawą o finansach publicznych, racjonalnością wydatkowania środków miał ustalić, czy dany beneficjent gwarantuje, iż środki publiczne zostaną wykorzystane w sposób celowy i prawidłowy. Udzielanie form wsparcia dłużnikom Urzędu nie jest racjonalne i rodzi ryzyko związane ze ściągalsnością należności wymagalnych, dlatego wniosek Fundacji o organizowanie prac interwencyjnych rozpatrzono negatywnie.

W związku z powyższym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji realizując zapis § 48 ust. 2 Statutu Powiatu Zgierskiego przygotowała przedmiotowy projekt uchwały uznający skargę za bezzasadną.

Jednocześnie informujemy, że na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Damian Tomasiak